

רעפ 16087-08-24 - דביר שחרור נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 16087-08-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: דביר שחרור
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 22.7.2024 בעמ"ת 7543-07-24 שניתנה על-ידי כבוד השופט ז' אריאלי

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 22.7.2024 (עמ"ת 7543-07-24, השופט ז' אריאלי). בית המשפט המחוזי דחה ערר על החלטתו של בית משפט השלום בקריות מיום 30.6.2024 (מ"ת 13832-04-22, השופטת א' ביטון פרלה).

2. ביום 7.4.2022 הוגש נגד המבקש ונאשם נוסף כתב אישום אשר ייחס להם עבירות רכוש ומרמה בגדרם של 18 אישומים. בתמצית, על-פי הנטען, הנאשמים נהגו להתקשר למסעדות תוך שהם מתחזים לנציגים של חברות אשראי ולבקש את פרטיהם האישיים של לקוחות שביצעו הזמנות במסעדות, באמתלה של תקלה בחיוב כרטיסי האשראי שלהם. בהמשך לכך, היו הנאשמים יוצרים קשר טלפוני עם אותם לקוחות, מציגים עצמם כנציגי המסעדות ומבקשים מהם למסור את פרטי האשראי פעם נוספת. לאחר איסוף כלל הפרטים, עשו הנאשמים שימוש בכרטיסי האשראי לצורך רכישת מוצרים שונים ללא ידיעתם ושלא בהסכמתם של בעלי הכרטיסים. בגין מעשים אלה יוחסו לנאשמים עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק זה, נטילה או החזקה של רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019, וכן שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום תוך הפקת רווחים וטובות

הנאה לפי סעיף 40(ג)(2) לאותו חוק. המשך הדברים יעסוק בעניינו של המבקש בלבד.

3. המבקש נעצר ביום 15.3.2022 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית משפט השלום גם בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מבלי להיכנס לפירוט שאינו נדרש בעניינו, יצוין כי ביום 7.6.2022, לאחר שהתקבל תסקיר מעצר שלילי בעניינו, הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו. בהמשך לכך, ביום 2.8.2022, חרף עמדתו השלילית של שירות המבחן בתסקיר משלים שהוגש, הורה בית משפט השלום על העברתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני (השופטת א' זערורה-עבדאלחלים). כן נקבע כי בין יתר התנאים המגבילים שיחולו על המבקש, ייאסר עליו ליצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה ולעשות שימוש במחשב או טלפון חכם, מכשירים אלקטרוניים או כל מכשיר עם חיבור לאינטרנט.

4. ביום 12.6.2023 הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בביתו, תוך הותרת המגבלות שחלו עליו במסגרת מעצרו בפיקוח אלקטרוני (השופטת ביטון פרלה).

5. ביום 28.8.2023 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו, במסגרתה הוא עתר להפיכתו של מעצר הבית ללילי בלבד. ביום 29.8.2023, בית משפט השלום הורה לשירות המבחן להתייחס לבקשה. ביום 5.9.2023 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, שממנו עלה כי קיים עדיין סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות מצד המבקש, אך במידה פחותה מכפי שהוערך בשלבים מוקדמים יותר. על כן, שירות המבחן המליץ בתסקיר על פתיחת חלונות התאווורות לצורך מציאת תעסוקה וכן לצורך "הפגה רגשית". ביום 26.11.2023 קבע בית משפט השלום כי בהתחשב בהפחתת הסיכון ובהמלצת שירות המבחן, יש לבטל את הגבלתו של המבקש לשהייה בתחומי עיר מגוריו בלבד וכן להרחיב את שעות היציאה ממקום החלופה, בפיקוח צמוד.

7. ביום 13.5.2024 הגיש המבקש בקשה נוספת לעיון חוזר, היא הבקשה שביסוד ההליך דנן, ובה עתר לביטול מעצר הבית כליל על רקע התמשכות ההליכים. ביום 20.5.2024 הגישה המדינה תגובה מטעמה, ובה טענה כי התמשכות ההליכים אינה רובצת לפתחה או לפתחו של בית המשפט. כן טענה המדינה כי יש מקום לקבל תסקיר משלים מטעם שירות המבחן בעניינו של המבקש על מנת לאמוד את רמת הסיכון הנשקפת ממנו.

8. ביום 29.5.2024 התקיים דיון בבקשה, ובו חזר והלין בא-כוחו של המבקש על התמשכותם של ההליכים. בהמשך לכך הוא הוסיף כי למעצר הבית השלכות גם על מפקחיו של המבקש. בא-כוחו של המבקש טען כי נדרש לכל הפחות שינוי בתנאיו של המבקש באופן שיאפשר השתלבות בחיים נורמטיביים, ובתוך כך גם מציאת מקור פרנסה. עוד סבר בא-כוחו של המבקש כי אין מקום לקבלת

תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן בעניינו של המבקש בשלב זה, בשים לב לכך שהדבר עשוי לקחת זמן רב נוסף.

9. בהחלטה הנזכרת בפתח הדברים דחה בית משפט השלום את הבקשה, בקבעו כי זו אינה נקודת הזמן שבה יש להסיר את המגבלות מעל המבקש. זאת, בשים לב להיקף העבירות הנדונות, לאופן ניהולו של ההליך על-ידי ההגנה, וכן ליתר הנסיבות שהשפיעו על קצב ההתקדמות בו. כן קבע בית משפט השלום כי לא תהיה כל תועלת בקבלת תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן, שכן המבקש אינו מצוי עוד בפיקוחו. יחד עם זאת, בית משפט השלום קבע כי הוא יהיה נכון לבחון בקשה לשינוי תנאי המעצר לצורך תעסוקה או תכלית מוגדרת אחרת, ככל שתוגש, ובלבד שזו תהלום את מידת המסוכנות שנשקפת מהמבקש.

10. ביום 3.7.2024 המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי על החלטתו של בית משפט השלום, ובו חזר על עיקרי טענותיו. מנגד המדינה סמכה את ידיה, בעיקרו של דבר, על החלטתו של בית משפט השלום. הדין בערר התקיים ביום 8.7.2024.

11. כאמור, בית המשפט המחוזי דחה את הערר. בית המשפט המחוזי הטעים כי בשלב הנוכחי, בהיעדר תסקיר או אינדיקציה להפחתה במסוכנותו של המבקש - לא ניתן להסיר את התנאים המגבילים שנקבעו לו. בית המשפט המחוזי התרשם כי המבקש נוקט בגישה של "הכל או כלום", והבהיר כי לדידו יש טעם לבחון "התרה מדורגת של רסן הפיקוח". בתוך כך, בית המשפט המחוזי הפנה להחלטתו של בית משפט השלום, לפיה המבקש יהיה רשאי להגיש בקשה הנוגעת למקום עבודה קונקרטי. בשולי הדברים, בית המשפט המחוזי ציין כי אף בדיון בפניו סבר המבקש כי אין מקום להמתין לקבלת תסקיר עדכני מטעם שירות המבחן.

12. בקשת רשות הערר שבפני מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקש שב ומלין על חלוף הזמן והתמשכות ההליכים, ומטעים כי דיוני ההוכחות הקרובים יישמעו רק בחודש נובמבר 2024, כך שבעת הזו אין עוד צפי לסיומו של המשפט. עוד מדגיש המבקש כי מעולם לא נזקפה לחובתו הפרה כלשהי של התנאים שנקבעו בעניינו. המבקש מוסיף ועומד על השגיאות שנפלו לשיטתו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. עוד טוען המבקש כי עניינו מעורר שאלות עקרוניות וכי בקשתו מעלה נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות ערר.

13. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערר על נספחיה, כמו גם בתיקי הערכאות הקודמות במערכת "נט המשפט", הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה. זאת, בשים לב לאמת המידה המצמצמת למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי", שתינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת

שאלה עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות מיוחדות כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של חשוד או נאשם (בש"פ 4224/24 מולתקא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.6.2024); בש"פ 4284/24 אבו סנינה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.6.2024)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות כסות עקרונית לטענותיו, מצאתי כי אלה נטועות היטב בנסיבותיו הפרטיקולריות ונושאות אופי ערעורי. כמו כן, לא מצאתי כי נסיבותיו של המבקש מצדיקות את התערבותו של בית משפט זה בגין פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו. אכן, המבקש מצוי בתנאים מגבילים זה זמן רב, אך כפי שהטעים בית המשפט המחוזי - הוא אינו נתון במעצר בשלב זה, והתנאים שבהם הוא מצוי מאזנים כראוי בין זכויותיו לבין האינטרס הציבורי. ככל שהמבקש מעוניין בהקלה קונקרטיית ומתוחמת בתנאיו - יש ביכולתו להגיש בקשה מתאימה לבית משפט השלום, כפי שאף הובהר לו על-ידי הערכאות הקודמות.

14. סוף דבר: בקשת הרשות לערור נדחית.

ניתנה היום, כ"ט אב תשפ"ד (02 ספטמבר 2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת